

Fimmtudaginn 24. febrúar 1994.

Nr. 202/1991.

**Guðrún Sveinsdóttir og
Guðbjörg Sveinsdóttir**

(Viðar Már Matthíasson hrl.)

gegn

Hólmfríði Þórhallsdóttur

(Gústaf Þór Tryggvason hrl.)

og gagnsök

Fasteignakaup. Galli. Matsgerð. Skuldajöfnuður.

Dómur Hæstaréttar.

Mál þetta dæma hæstaréttardómararnir Hrafn Bragason, Garðar Gíslason, Guðrún Erlendsdóttir, Hjörtur Torfason og Ingibjörg Benediktsdóttir, settur hæstaréttardómari.

Aðaláfrýjendur skutu máli þessu til Hæstaréttar með stefnu 6. maí 1991. Þær gera þær kröfur aðallega:

„1. Að viðurkennd verði krafa þeirra á hendur gagnáfrýjanda, að fjárhæð kr. 679.696,00, með dráttarvöxtum skv. III. kafla vaxtalaga nr. 25/1987, frá 1. júlí 1990 til greiðsludags, þ.m.t. vaxtavöxtum, er leggist við höfuðstól á 12 mánaða fresti, í fyrsta sinn 1. júlí 1991.

2. Að viðurkenndur verði réttur aðaláfrýjenda til að skuldajafna kröfu sinni við kröfu gagnáfrýjanda.

3. Að gagnáfrýjandi verði dæmd til að greiða aðaláfrýjendum kr. 74.176,00 með dráttarvöxtum skv. III. kafla vaxtalaga nr. 25/1987, frá 1. júlí 1990 til greiðsludags, þ.m.t. vaxtavöxtum skv. 12. gr. laganna.

4. Að gagnáfrýjanda verði gert skylt að gefa aðaláfrýjendum afsal fyrir fasteigninni Vogatungu 26, Kópavogi, að viðlögðum dagsektum.“

Til vara gera þær eftirfarandi kröfur:

„1. Að viðurkennd verði krafa aðaláfrýjenda á hendur gagnáfrýjanda, að fjárhæð kr. 553.105,00, með dráttarvöxtum skv. III. kafla vaxtalaga nr. 25/1987, frá 1. júlí 1990 til greiðsludags, þ.m.t. vaxtavöxtum, er leggist við höfuðstól á 12 mánaða fresti, í fyrsta sinn 1. júlí 1991.

2. Að viðurkenndur verði réttur aðaláfrýjenda til að skuldajafna kröfu sinni við kröfu gagnáfrýjanda.

3. Að gagnáfrýjanda verði gert skylt að gefa aðaláfrýjendum afsal fyrir fasteigninni Vogatungu 26, Kópavogi, að viðlögðum dagsektum.“

Loks gera þær kröfur til málskostnaðar í héraði og fyrir Hæstarétti.

Gagnáfrýjandi áfrýjaði með stefnu 10. júní 1991. Hún krefst sýknu af kröfum aðaláfrýjenda, og í gagnsök gerir hún kröfu til, að aðaláfrýjendur greiði sér 475.718,89 krónur með dráttarvöxtum, eins og í héraðsdómi greinir. Til vara gerir hún kröfu til, að aðaláfrýjendur taki að hluta þátt í þakviðgerð, og til þrautavara, að hún verði aldrei dæmd til að greiða hærri fjárhæð en 250.000 krónur vegna verðrýrnunar á hinni seldu eign. Loks krefst hún málskostnaðar í héraði og fyrir Hæstarétti.

Í lýsingu fasteignasölunnar Gimli sf. frá 8. mars 1988 segir, að nýtt þak sé á húsinu að Vogatungu 26, Kópavogi, en starfsmenn fasteignasölunnar sáu um kaup aðaláfrýjenda á eigninni af gagnáfrýjanda, sem lyktaði með kaupsamningi 17. mars 1988. Miða verður við, að lýsing þessi sé gerð til að uppfylla skilyrði 2. tl. 1. mgr. 10. gr. laga nr. 34/1986 um fasteigna- og skipasölu. Þegar til þessa er lítið og þess, er greinir í niðurstöðu héraðsdóms, verður á það að fallast, að aðaláfrýjendur hafi mátt treysta því, að þakið væri í góðu lagi og að þær hafi ekki haft ástæðu til að kynna sér ástand þess sérstaklega. Með þessari athugasemd þykir bera að staðfesta héraðsdóm um skaðabótaábyrgð gagnáfrýjanda. Ekki er upplýst, hvenær parket á gólfi skemmdist af völdum lekans. Jafnframt hafa aðaláfrýjendur ekki sýnt fram á, að gagnáfrýjandi hafi lofað að sjá um að ráða bót á lekanum, þótt viðurkennt sé, að hún hafi í öndverðu aðstoðað við útvegum á viðgerðarmönnum. Ber einnig að staðfesta úrlausn dómsins um fjárhæð bóta til aðaláfrýjenda, en hann var skipaður sérfróðum meðdómsmönnum.

Í kröfugerð aðaláfrýjenda hér fyrir dómi felst viðurkenning á því, að eftirstöðvar kaupverðs eignarinnar nemi höfuðstól gagnsakar. Staðfesta má úrlausn héraðsdóms um, að kröfur aðila skuli mætast, þegar matsgerð lá fyrir. Samkvæmt kaupsamningi ber aðaláfrýjendum að greiða dráttarvexti af skuld sinni, eins og í dómsorði greinir. Greiðsla fari fram gegn afhendingu afsals.

Málskostnaðarákvæði héraðsdóms er staðfest.

Samkvæmt þessum úrslitum ber aðaláfrýjendum að greiða gagn-áfrýjanda málskostnað, svo sem nánar greinir í dómsorði. Hefur þá ekki verið tekið tillit til virðisaukaskatts.

D ó m s o r ð :

Aðaláfrýjendur, Guðrún Sveinsdóttir og Guðbjörg Sveinsdóttir, greiði gagnáfrýjanda, Hólmfríði Þórhallsdóttur, 80.719 krónur með dráttarvöxtum samkvæmt III. kafla vaxtalaga nr. 25/1987 frá 25. apríl 1989 af 878.830 krónum til 16. maí sama ár, en af 478.719 krónum frá þeim degi til 1. júlí 1990, en af 80.719 krónum frá þeim degi til greiðsludags og 50.000 krónur í málskostnað fyrir Hæstarétti, allt gegn afhendingu afsals fyrir fasteigninni Vogatungu 26 í Kópavogi.

Málskostnaðarákvæði héraðsdóms er staðfest.

Dómur bæjarþings Kópavogs 20. febrúar 1991.

Mál þetta, sem dómtekið var 16. janúar sl. að loknum munnlegum málflutningi, en endurupptekið og dómtekið að nýju 11. febrúar sl., er höfðað fyrir bæjarþinginu af Hólmfríði Þórhallsdóttur, kt. 010830-5639, Vogatungu 29, Kópavogi, með stefnu, birtri 8. september 1989, á hendur Guðrúnu Sveinsdóttur, kt. 070228-2219, og Guðbjörgu Sveinsdóttur, kt. 160531-4449, báðum til heimilis að Vogatungu 26, Kópavogi.

Varnaraðilar höfðuðu gagnsakarmál með gagnstefnu sem þingfest var á bæjarþinginu þann 23. október 1990 og var málið sameinað aðalsök.

Aðalstefnandi gerir þær dómkröfur, að aðalstefndu verði dæmdar til að greiða sér kr. 475.718,89 ásamt [nánar tilgreindum dráttarvöxtum].

Loks er krafist málskostnaðar [...].

Að ofangreindum kröfum frágengnum er gerð krafa um, að aðalstefndu taki við afsali fyrir raðhúsinu nr. 26 við Vogatungu í Kópavogi og gangi frá hefðbundnu uppgjöri.

Af hálfu aðalstefndu er krafist sýknu af öllum kröfum aðalstefnanda sem verði gert að greiða málskostnað samkvæmt gjaldskrá LMFÍ eða fram lögðum reikningi.

Til vara er gerð sú krafa að kröfur aðalstefnanda verði lækkaðar verulega og málskostnaður felldur niður.

Í gagnsök gera gagnstefnendur þær kröfur, aðallega:

– að viðurkennd verði krafa þeirra á hendur gagnstefndu, að fjárhæð kr. 679.696,00, með dráttarvöxtum [...].

– að viðurkenndur verði réttur gagnstefnenda til að skuldajafna kröfu sinni við kröfu gagnstefndu í aðalsök,

– að gagnstefnda verði dæmd til að greiða gagnstefnendum kr. 74.176,- með dráttarvöxtum skv. III. kafla vaxtalaga nr. 25/1987 frá 1. júlí 1990 til greiðsludags, þ.m.t. vaxtavöxtum skv. 12. gr. laganna,

– að gagnstefndu verði gert skylt að gefa gagnstefnendum afsal fyrir fasteigninni Vogatungu 26 að viðlögðum dagsektum,

– að gagnstefnda verði dæmd til greiðslu málskostnaðar [...],
til vara:

– að viðurkennd verði krafa þeirra á hendur gagnstefndu, að fjárhæð kr. 553.105,-, með dráttarvöxtum skv. III. kafla vaxtalaga nr. 25/1987 frá 1. júlí 1990 til greiðsludags, þ.m.t. vaxtavöxtum er leggist við höfuðstól á 12 mánaða fresti, í fyrsta sinn 1. júlí 1991,

– að viðurkenndur verði réttur gagnstefnenda til að skuldajafna kröfu sinni við kröfu gagnstefndu í aðalsök,

– að gagnstefndu verði gert skylt að gefa gagnstefnendum afsal fyrir fasteigninni Vogatungu 26 að viðlögðum dagsektum,

– að gagnstefnda verði dæmd til greiðslu málskostnaðar [...].

Gagnstefnda gerir þær dómkröfur í gagnsök aðallega, að hún verði sýknuð af öllum kröfum gagnstefndu, en til vara, að hún verði aðeins dæmd til að greiða að hluta til viðgerð á þaki, en til þrautavara, að hún verði aldrei dæmd til greiðslu hærri fjárhæðar en kr. 250.000,-, sbr. matsgerð. Í öllum tilvikum er gerð krafa um málskostnað úr hendi gagnstefnenda að mati dómsins eða fram lögðum reikningi.

Málsástæður og önnur atvik:

Með kaupsamningi, dags. 17. mars 1988, keyptu aðalstefndu raðhúsið nr. 26 við Vogatungu hér í bæ af aðalstefnanda máls þessa. Afhendingardagur eignarinnar var 5. júní 1988. Kaupverð var kr. 8.100.000,00 og skyldi greiða það samkvæmt ákveðinni greiðslutilhögun. Aðalstefndu greiddu samningsverðið á gjalddögum nema síðustu greiðslu, kr. 878.830,00, en gjalddagi hennar var 25. apríl 1989. Hluta greiðslunnar kr. 403.111,11, greiddu aðalstefndu 16. maí sama ár. Þá hefur komið fram í málinu, að aðalstefndu greiddu geymslufé í Landsbanka Íslands 25. apríl 1989 kr. 478.830,00 vegna síðustu greiðslu samkvæmt kaupsamningi um Vogatungu 26 með þeirri athugasemd að ekki skyldi greiða kröfuhafa nema með samþykki Guðrúnar Sveinsd. vegna leka í umræddri húseign.

Gagnstefnda hefur upplýst, að þakið á húsinu að Vogatungu 26 var endurnýjað árið 1981. Síðar hafi komið fram galli, en af því tilefni kallaði gagnstefnda til Rannsóknastofnun byggingariðnaðarins sem skoðaði þakið

en skýrsla hennar er dagsett 6. ágúst 1986. Í skýrslunni kemur fram að pappalögn hafi bilað við þakbrúnir og skorstein og að opnar sprungur voru í pappanum á aðalfleti þaksins frá austri til vesturs. Gagnstefnda kvaðst hafa fengið sömu menn og lögðu nýja þakið á 1981 til að fara yfir þakið og endurbæta þessa ágalla. Eftir það hafi þakið ekkert lekið.

Gagnstefnendur skoðuðu húsið, áður en kaupin fóru fram. Þær halda því fram að gagnstefnda hafi sagt þeim við skoðun að þakið væri nýtt og í mjög góðu ástandi. Þessu hefur ekki verið mótmælt af hálfu gagnstefndu. Málsaðilar eru sammála um að engin ummerki leka hafi sést í húsinu er skoðun fór fram.

Gagnstefnendur fluttust í húsið sumarið 1988, en u.þ.b. einum mánuði síðar kom fram leki og létu þær gagnstefndu vita um hann. Gagnstefnda hafði þá aftur samband við sama aðila og áður annaðist endurnýjun og viðgerðir á þakinu og fól honum að annast nauðsynlegar lagfæringar. Síðar um haustið létu gagnstefnendur hana vita um frekari leka en þá hafði hún samband við Hallvarð Guðlaugsson sem hún fékk til að annast málið. Fram hefur komið að hann fór á staðinn en gat ekkert gert vegna veðurs.

Gagnstefnendur kölluðu til skoðunarmann frá Rannsóknastofnun byggingariðnaðarins og fór skoðun fram þann 19. apríl 1989. Samkvæmt fyrirbyggjandi skýrslu stofnunarinnar kom eftirfarandi í ljós: „Ummerki um leka sést í stofu í kringum skorstein og einnig við útvegg á vesturhlið hússins. Í edhúsi eru ummerki í kringum rafmagnsdós í lofti. Við skoðun á þaki komu í ljós sprungur við þakrennu. Þétting við skorstein virðist ekki vera nógu vel frágengin og þarf að yfirfara hana. Þakviðgerð hefur verið framkvæmd nýlega og þakpapparema fest ofan á upprunalegan þakpappa. Ræmur þessar eru með breiðast samskeyti þvert á móti vatnsrennsli þaks. Viðgerð þessi er að okkar mati ófullnægjandi, betra hefði verið að heilklæða þak með viðurkenndu þakpappaefni.“

Um vorið 1989 létu gagnstefnendur stöðva lekann en það var gert með því að sett var kitti í sprungur.

Gagnstefnendur létu dómkveðja matsmenn til að skoða og meta meinta galla á fasteigninni Vogatungu 26. Í niðurstöðum matsgerðar þeirra Freys Jóhannessonar byggingatæknifræðings og Magnúsar Guðjónssonar húsa-smíðameistara, sem dagsett er 18. júní 1990, segir að orsök leka í þaki sé sú að þakpappi hafi ekki þolað þenslu á samskeytum þakplatna. Enn fremur segir að erfitt sé að svara því hvenær leki hafi fyrst komið til en gallinn hafi smátt og smátt ágerst. Viðgerð felist í að setja nýja pappalögn yfir þá sem fyrir er. Þá kemur fram að um er að ræða rakapéttingu í hluta þaksins yfir útidyrum vegna ónógrar útloftunar. Úr þeim galla sé hægt að bæta með því

að fjölga útloftunarventlum á þakinu og setja hæfilega inntaksventla í loftið framan við útidyr. Á þessum hluta þaksins er gert ráð fyrir að skipta þurfi um ca. 20 m² af rakabólnum plötum.

Kostnaður við framangreinda viðgerð er metinn sem hér segir:

Fjarlægja ca. 20 m ² af þakplötum	kr.	8.000,00
Nýjar rakabólur plötur ca. 20 m ²	kr.	52.000,00
Nýir útloftunar- og inntaksventlar	kr.	24.000,00
Nýr yfirlagspappi ásamt lagfæringum	kr.	275.000,00
Annar kostnaður	kr.	36.000,00
Samtals	kr.	395.000,00

Í matsgerðinni kemur einnig fram að parket hafi skemmt talsvert vegna leka frá þaki við innvegg milli borðstofu og herbergis. Viðgerð á skemmdu parketi, eins og hér um ræði, sé nánast óframkvæmanleg. Gert er ráð fyrir að skipt verði um parket á stofunni allri og endurnýjunarverð metið að hálfu vegna aldurs parketsins.

Skemmdir á raflögnum hafi ekki komið fram og óverulegar á tréverki á innvegg milli borðstofu og herbergis. Hins vegar telja matsmenn eðlilegt að meta kostnað vegna skemmda á málningu.

Kostnaður við úrbætur skv. þessu er metinn þannig:

Nýtt parket á stofu	kr.	117.000,00
Málning á stofu og herbergi (ein umferð)	kr.	32.000,00
Samtals	kr.	149.000,00

Verðmætisrýrnun fasteignarinnar vegna hinna meintu galla er metin þannig: „Ætla má að ef kaupanda hefði verið kunnugt um þá galla sem eru á þakefni og útloftun þaksins, þá hefði hann greitt lægra kaupverð fyrir húsið sem nemur viðgerðarkostnaðinum á þakinu eða um kr. 250.000,00 á verðlagi 17. mars 1988, sem er undirskriftardagur kaupsamnings. Matsmenn telja að greiðslutilhögun í kaupsamningi hafi ekkert vægi í þessu sambandi.“

Varnir gagnstefndu eru byggðar á því að hún hafi ekki vitað annað en þakið hafi verið í besta lagi þegar hún seldi gagnstefnendum húsið. Hún hafi upplýst gagnstefnendur um öll þau atriði sem hún vissi um varðandi húsið. Enginn leki hafi verið í húsinu þegar hún bjó í því. Hún hafi gengið eftir því, að þaklagningarmenn skiluðu verki sínu fullunnu, og hafi öll þeirra vinna reynst vel. Gagnstefnendur verði sjálfir að bera hallann af því að hafa ekki skoðað eignina nægilega vel.

Pá hefur gagnstefnda mótmælt því að hún beri nokkra ábyrgð á skemmdum sem eignin hefur orðið fyrir vegna lekans. Gagnstefnendur hafi ekki gætt þess að fullnægjandi viðgerð færi fram á þakinu. Þess vegna verði skemmdirnar eingöngu raktar til hirðuleysis gagnstefnenda en engar skemmdir hafi verið á parketi, þegar skoðun Rannsóknastofnunar byggingariðnaðarins fór fram, sbr. skýrslu, dags. 22. apríl 1989. Með fullnægjandi viðgerð á þakpappanum hefði mátt koma í veg fyrir skemmdir á parketi.

Aðalkröfu gagnstefnenda er mótmælt af hálfu gagnstefndu sem rangri og ruglingslegri. Einnig hefur gagnstefnda mótmælt því að henni verði gert að greiða að fullu nýtt þakefni á húsið.

Sýknukröfu í aðalsök byggja aðalstefndu á skuldajafnaðarkröfu sinni vegna meintra galla á húseigninni Vogatungu 26. Bótakröfur sínar byggja gagnstefnendur á því að eignin hafi haft leynda galla við kaupin. Þær hafi fengið upplýsingar um að þakið á húsinu væri nýlega endurnýjað. Í skjölum málsins komi fram, að þrátt fyrir endurnýjun þaks árið 1981 hafi þakið þarfnast enn frekari endurbóta á næstu árum. Þegar gagnstefnendur hafi innt gagnstefndu eftir ástandi þaksins hafi hún að engu getið um þær viðgerðir sem fram fóru eftir að þakið var endurnýjað. Ekki skipti máli þótt gagnstefnda hafi ekki vitað nákvæmlega um ástæður fyrir því að upp komu vandamál í sambandi við þakið aftur og aftur en henni hljóti að hafa verið ljóst að þakið var ekki í lagi. Hún hafi því gefið ófullnægjandi og beinlínis rangar upplýsingar um ástand eignarinnar við samningsgerðina.

Gagnstefnendur byggja á því að þær eigi rétt á bótum vegna gallanna sem nemur viðgerðarkostnaði þaksins og vegna skemmda sem lekinn hefur valdið, en verði ekki unnt að dæma bætur, eigi þær rétt á afslætti af kaupverði.

Einnig er byggt á því að hinir meintu gallar hafi alls ekki verið sýnilegir við skoðun. Gagnstefnendur hafi enga möguleika haft til að sjá rakapéttingu við norðurenda hússins enda hafi hún ekki sést fyrr en gert hafði verið gat á þakið. Pá hafi þær fullnægt skoðunarskyldu sinni með því að fá upplýsingar hjá gagnstefndu um ástand þaksins.

Loks mótmæla gagnstefnendur því að þær hafi getað komið í veg fyrir skemmdir á parketi enda hafi gagnstefnda tekið að sér að sjá um lagfæringar á þakinu og hafi gagnstefnendur mátt treysta því að sú viðgerð bæri árangur.

Gagnstefnendur byggja bótakröfu sína á matsfjárhæð, en benda á að líklega muni raunveruleg viðgerð verða dýrari. Þær hafi haldið eftir hluta af greiðslu vegna eigin skuldajafnaðarkröfu.

Niðurstöður.

Aðilar málsins eru sammála um að engin ummerki um leka frá þaki hússins hafi sést er gagnstefnendur skoðuðu húsið að Vogatungu 26 áður en kaupin fóru fram. Ósannað er hvaða lýsingar gagnstefnda gaf gagnstefnendum af þakinu og ástandi þess að öðru leyti en því að það væri gott. Með vísan til skýrslu Rannsóknastofnunar byggingariðnaðarins, dags. 6. ágúst 1986, var þakpappi, sem lagður var árið 1981, farinn að bila einmitt á þeim stað, þar sem leki kom fram u.þ.b. mánuði eftir að gagnstefnendur fluttust í húsið sumarið 1988. Í matsgerð hinna dómkvöddu matsmanna, sem vitnað er til hér að framan, kemur fram, að þakpappinn hafi bilað smátt og smátt. Pappinn á þakinu sést ekki nema farið sé upp á þakið. Miðað við þær lýsingar, sem gagnstefnendur fengu hjá gagnstefndu á þakinu, áður en kaupin fóru fram, verður að telja, að þær hafi kynnt sér ástand þaksins nægjanlega vel, en ósannað er, að gagnstefnda hafi upplýst þær um, að þakpappi hafði gliðnað á samskeytum eins og fram kemur í áðurnefndri skýrslu Rannsóknastofnunar byggingariðnaðarins frá 6. ágúst 1986. Rakapétting yfir úti-dyrum vegna ófullnægjandi útloftunar verður að teljast galli sem ekki sést við skoðun. Málsaðilar eru sammála um að gagnstefnda upplýsti gagnstefnendur ekki um þennan galla. Þykir því rétt að gagnstefnda greiði gagnstefnendum bætur vegna umræddra galla sem þykja hæfilega metnar með vísan til matsgerðar á dskj. nr. 21 kr. 395.000,00 þegar litið er til þess að gagnstefnendur fengu umráð fasteignarinnar í júní 1988 en hirtu ekki um að koma í veg fyrir leka, sem kom fram í húsinu u.þ.b. mánuði síðar, fyrr en vorið 1989 þykir rétt að gagnstefnendur beri sjálfir tjón er varð vegna skemmda á málningu og parketi. Þá þykir rétt að taka skuldajafnaðarkröfu gagnstefnenda til greina frá þeim tíma er kröfurnar voru hæfar til að mætast en það er þegar matsgerð lá fyrir. Að öðru leyti eru kröfur aðalstefnanda í aðalsök óumdeildar og verða teknar til greina nema krafan um að aðalstefndu taki við afsali og gangi frá hefðbundnu uppgjöri en sú krafa er óljós og verður því að vísa henni frá dómi.

Samkvæmt kaupsamningi aðila málsins skyldi aðalstefnandi gefa út afsal til aðalstefndu þann 25. apríl 1989 er þær fullnægðu skuldbindingum sínum samkvæmt samningnum. Þar sem greiðsla hefur ekki farið fram á þann hátt, sem samningurinn gerir ráð fyrir, og þar sem aðalstefnandi gerir sjálf þær kröfur í málinu, að aðalstefndu taki við afsali, þykir ekki rétt að dæma aðalstefnanda til að gefa út afsal að viðlögðum dagsektum.

Loks þykir rétt að dæma gagnstefndu til greiðslu málskostnaðar en til hans telst þóknun mats- og rannsóknarmanna, sbr. 5. tl. 1. mgr. 175. gr. laga um meðferð einkamála í héraði nr. 85/1936. Þykir málskostnaður hæfilega

ákveðinn kr. 200.000,00, þ.m.t. virðisaukaskattur, og ber sú fjárhæð dráttarvexti frá 15. degi eftir dómsuppkvaðningu til greiðsludags og vaxtavexti skv. 12. gr. laga nr. 25/1987.

Dóm þennan kváðu upp Sigríður Ingvarsdóttir héraðsdómari ásamt meðdómsmönnum Kristni Eiríkssyni verkfræðingi og Sigurbjarna Guðnasyni byggingafræðingi.

D ó m s o r ð:

Aðalstefndu, Guðrún Sveinsdóttir og Guðbjörg Sveinsdóttir, greiði aðalstefnanda, Hólmfríði Þórhallsdóttur, kr. 80.718,89 ásamt [nánar tilgreindum dráttarvöxtum].

Gagnstefnda, Hólmfríður Þórhallsdóttir, greiði gagnstefnendum, Guðrúnu og Guðbjörgu Sveinsdætrum, kr. 200.000,00 í málskostnað ásamt dráttarvöxtum, eins og þeir eru ákveðnir á hverjum tíma, frá 15. degi eftir dómsuppkvaðningu til greiðsludags, og vaxtavöxtum samkvæmt 12. gr. vaxtalaga nr. 25/1987.

Dóminum ber að fullnægja innan 15 daga frá dómsuppkvaðningu að viðlagðri aðför að lögum.
